

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117217429
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3117217429.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovcej v spore žalobkyne: T., proti žalovanému: N., zastúpenému Q., o zrušenie dohody o zrážkach zo mzdy a iné, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. júna 2019, č.k. 23Csp/170/2017-55, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanému vrátiť strhnuté prostriedky v sume 2.748,46 eur a v časti, aby sa žalovanému zakázalo používať v zmluve o úvere a v uzatvorených všeobecných obchodných podmienkach ujednaní, vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy, výrokom II. uložil žalovanému, aby sa zdržal domáhania sa práva na zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 13.03.2012 obsiahnutej v čl. 4 zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXX, výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, výrokom IV. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 66 % a výrokom V. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.07.2017, č.k. 6Co/304/2017-31. Súd uviedol, že výrokom I. konanie zastavil z dôvodu, že žalobkyňa v uvedenej časti zobrala žalobu späť. Predmetom konania po tomto čiastočnom späťvzati žaloby zostala žaloba, aby súd zrušil dohodu o zrážkach zo mzdy a uložil jej zamestnávateľovi povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy a určil neplatnosť zmluvy o úvere, na základe ktorej bola vydaná sporná dohoda o zrážkach zo mzdy. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 5, 6, § 39, § 551 ods. 1 až 3, § 494 Občianskeho zákonníka. Súd dokazovaním zistil., že na základe zmluvy o úvere zo dňa 13.03.2012 právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni úver vo výške 9.433,64 eur, ktorý mala splácať v 93 mesačných splátkach po 249,86 eur, teda vrátiť mala sumu vo výške 23.236,98 eur. Dojednanú výšku odplaty mal súd za odporujúcu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, nakoľko podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, keď RPMN uvedená v zmluva je takmer trikrát vyššia než odplata obvykle požadovaná - priemerná ročná mierna nákladov. Na tomto základe súd posúdil absolútnu neplatnosť dojednaní odplaty pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), a teda žalovaný podľa súdu nemal právo požadovať viac než bola poskytnutá suma. Vzhľadom na tento záver súd posúdil spornú dohodu o zrážkach zo mzdy ako absolútne neplatnú, keďže sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V dôsledku jej neplatnosti nie je žalovaný oprávnený vykonávať zrážky zo mzdy. Sporná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňovala veriteľovi (žalovanému) vymôcť nielen istinu, ale i sumu, na ktorú by veriteľ nemal nárok, keď súd posúdil dojednanú odplatu ako absolútne

neplatnú. Žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy ku svojmu prospechu aj skúsil použiť, keď si v žiadosti zaslanej zamestnávateľovi žalobkyne uplatnil sumu vo výške 10.700,91 eur označenú ako istina, pričom samotná istina bola v zmysle zmluvy iba vo výške 7.433,64 eur. Vzhľadom na tento záver súd uložil žalovanému, aby sa zdržal domáhania práva na zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobu na určenie neplatnosti úverovej zmluvy súd zamietol z dôvodu, že žalovaný nemá pasívnu vecnú legitímáciu v spore o určenie neplatnosti právneho úkonu, nakoľko nebol a nie je účastníkom úverovej zmluvy. Tú uzatvorila žalobkyňa s obchodnou spoločnosťou R. ako veriteľom a žalovaný nadobudol pohľadávku od tejto obchodnej spoločnosti. Sporovou stranou v spore o určenie neplatnosti právneho úkonu musia byť všetci účastníci tohto právneho úkonu, pričom postúpením pohľadávky neprechádza celý záväzkový vzťah na postupníka. Čo sa týka žaloby žalobkyne v časti, ktorou sa domáhala, aby súd jej zamestnávateľovi, obchodnej spoločnosti C.. uložil povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy, túto súd považoval za nedôvodnú, nakoľko zamestnávateľ žalobkyne nebol stranou sporu. Žalobu v časti zrušenia dohody o zrážkach zo mzdy tiež súd považoval za nedôvodnú, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu mu toto oprávnenie nevyplýva. Nakoľko súd vyhovel žalobe v časti o zdržanie sa žalovaného uplatňovať zrážky zo mzdy, tak zrušil v zmysle ust. § 337 ods. 3 a § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti výrokom I., III. a IV. rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala, že vzniesla námietku premlčania, ktorou sa súd nezaoberal. Uviedla, že súd nepripustil zmenu žaloby. Výrok I. považovala za nesprávny, lebo späťvzatie žaloby bolo spôsobené otázkami sudcu s naznačovaním jej odpovedí. Preto mala za to, že je dôvodné priznať jej vrátenie už vykonaných zrážok zo mzdy. Ohľadne výroku III. namietala, že súd mal určiť úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Žiadala tiež určiť, že táto zmluva o úvere je neplatná a z dôvodu jej neplatnosti považovala za neplatnú i dohodu o zrážkach zo mzdy. Výrok IV. mala za vecne nesprávny, nakoľko súd nemal náhradu trov konania žalovanému priznať. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že určí, že zmluva o úvere je neplatná, že úver poskytnutý na jej základe je bezúročný a bez poplatkov, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a žalovaný je povinný vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 2.748,46 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a obe sporové strany nemajú nárok na náhradu trov konania, príp. aby v napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný. Uviedol, že žalobkyňa podľa jeho názoru v odvolaní neuviedla nové skutočnosti ani tvrdenia, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Žiadal odvolací súd o odmietnutie odvolania žalobkyne, resp. o potvrdenie napadnutého rozsudku ako vecne správneho. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. V replike sa žalobkyňa pridržiavala skôr uvedenej argumentácie.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch I., III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a V. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neprihliadol na námietku premlčania, ktorú v konaní vzniesla.

8. Odvolací súd však má za to, že súd prvej inštancie správne na námietku premlčania neprihliadol, nakoľko táto sa nijako nevzťahovala k predmetu sporu a bola právne irelevantná.

9. Žalobkyňa taktiež nesúhlasila so zastavením konania v dôsledku jej späťvzatia žaloby, ktoré bolo podľa nej spôsobené otázkami sudcu a naznačovaním jej odpovedí.

10. Aj túto odvoláciu námietku odvolací súd hodnotí ako nedôvodnú. Zo zvukovej nahrávky pojednávania zo dňa 14.06.2019, na ktorom žalobkyňa vzala čiastočne žalobu späť je zrejme, že čiastočné späťvzatie

žaloby bolo jej slobodným rozhodnutím. Sudca súdu prvej inštancie otázkami kladenými žalobkyni sledoval odstraňovanie žalobného návrhu (petitu), ktorý v priebehu konania z písomných podaní žalobkyne nebol jasný a zrozumiteľný.

11. Ďalej žalobkyňa v odvolaní zastávala názor, že súd prvej inštancie mal určiť poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

12. Odvolací súd však konštatuje, že žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie nežiadala určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň pritom platí, že o tomto nároku už rozhodnuté byť nemôže, nakoľko podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

13. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že súd prvej inštancie mal určiť úverovú zmluvu za neplatnú a z dôvodu jej neplatnosti určiť za neplatnú aj dohodu o zrážkach zo mzdy.

14. Súd prvej inštancie, čo sa týka nároku na určenie neplatnosti úverovej zmluvy, správne konštatoval, že žalovaný nemá pasívnu vecnú legitimáciu na jej určenie. Argumentáciu súdu prvej inštancie žalobkyňa odvolaním nijako nespochybnila, pričom nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať si, prečo žalobkyňa tento záver pokladá za nesprávny. Už v minulosti bolo tunajším súdom konštatované, že „odvolací dôvod (§ 365 CSP) je potrebné v podanom odvolaní nielen identifikovať, ale tiež konkretizovať, teda v akom konkrétnom pochybení podľa odvolateľa spočíva“ (rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 25.06.2020, sp. zn. 17Co/125/2019). Rovnaký postoj potom musí odvolací súd zaujať aj k požadovanému určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

15. Vzhľadom k správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej meritórnej časti, je vecne správny i výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Ani tu žalobkyňa v odvolaní nešpecifikovala, z akého dôvodu nárok na náhradu trov konania žalovanému nemal byť priznaný. Keďže bol žalovaný v konaní úspešný v 5/6, žalobkyňa v 1/6, bol nárok na náhradu trov konania žalovaného v rozsahu 66 % voči žalobkyni určený správne.

16. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške tejto náhrady rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).